

یک سیارک مرگبار به سمت زمین می‌آید!

گفته می‌شود که حدود 66 میلیون سال پیش، یک سیارک مرگبار به زمین برخورد کرد و باعث انقراض دایناسورها و بسیاری از گونه‌های دیگر شد. اما آیا بار دیگر چنین فاجعه‌ای در راه است؟ اگر پاسخ مثبت باشد چه کاری از دست بشر برمی‌آید؟

گفته می‌شود که حدود 66 میلیون سال پیش، یک سیارک مرگبار به زمین برخورد کرد و باعث انقراض دایناسورها و بسیاری از گونه‌های دیگر شد. اما آیا بار دیگر چنین فاجعه‌ای در راه است؟ اگر پاسخ مثبت باشد چه کاری از دست بشر برمی‌آید؟

به گزارش پایگاه خبری تیک (Tik.ir)؛ بیل نای (Bill Nye) چهره سرشناس تلویزیونی و مجری برنامه‌های علمی که هم‌اکنون مدیریت سازمان غیرانتفاعی Planetary Society را برعهده دارد؛ نسبت به وقوع فاجعه‌ای مانند آنچه که به انقراض دایناسورها انجامید هشدار داد. او به تازگی در جریان یک کنفرانس نجومی که در شهر «کالج پارک» مریلند برگزار شد گفت:

باز هم یک سیارک مرگبار به زمین برخورد خواهد کرد؛ مشکل اینجاست که ما نمی‌دانیم چه زمانی. البته احتمال اینکه یک نفر در عمر خود شاهد وقوع چنین اتفاقی باشد خیلی کم است؛ اما این فاجعه پیامدهای ناگواری خواهد داشت و تقریباً همه چیز را از زمین محو می‌کند.

ولی برخلاف دایناسورها، ما مجبور نیستیم تنها نظاره‌گر بلایی باشیم که بر سرمان نازل می‌شود. ما می‌توانیم در برابر تهدید یک سیارک مرگبار، واکنشی نشان دهیم و «نای» تاکید دارد که باید خود را آماده کنیم.

گام نخست، یافتن سنگ‌های فضایی خطرآفرین است. دانشمندان ناسا بر این باورند تاکنون، حدود 90 درصد از سیارک‌های خطرناک و نزدیک به زمین را که حداقل یک کیلومتر طول دارند، شناسایی کرده‌اند. خبر خوب اینکه طبق برآوردهای صورت گرفته هیچ‌یک از این سنگ‌های عظیم فضایی، آینده‌ی سیاره‌ی ما را تهدید نمی‌کنند.

با این حال هنوز تعداد زیادی سیارک مرگبار کشف نشده در فضای اطراف زمین وجود دارد که می‌توانند خسارات شدیدی وارد نمایند و به عنوان مثال، منطقه‌ای به وسعت یک کشور را با خاک یکسان کنند. به همین دلیل، بیل نای استفاده از تجهیزات شناساگر بهتر را واجب می‌داند.

خوشبختانه چنین تجهیزاتی در راه هستند؛ مثلاً تلسکوپ بزرگ سنچس گر سینوپتیک (LSST) که از سال آینده با استقرار در کشور شیلی، به آسمان چشم خواهد دوخت. اعضای تیم پروژه ادعا می‌کنند که این تلسکوپ، می‌تواند 80 تا 90 درصد از سیارک‌های بلقوه خطرناک را که 140 متر طول دارند، شناسایی کند.

همچنین ناسا در فکر پرتاب یک شکارگر اختصاصی سیارک‌ها به فضا است؛ وسیله‌ای که «دوربین اجرام نزدیک به زمین» نام دارد و می‌تواند با نور مادون قرمز، سنگ‌های فضایی را اسکن کند و رد گرمای آن‌ها را در تاریکی بگیرد.

روش‌های مقابله با یک سیارک مرگبار

نای می‌گوید پس از مرحله‌ی شناسایی، گام بعدی هماهنگی و همکاری است. زیرا یک سیارک بزرگ و در حال برخورد به زمین، خطری جهانی محسوب می‌شود و اعضای جامعه بین‌المللی برای مهار آن، باید با یکدیگر کار کنند.

برای مقابله با یک سیارک مرگبار چندین گزینه وجود دارد. آن‌طور که دانشمند ناسا «جیم گرین» توضیح می‌دهد؛ اگر چندین سال یا ترجیحاً چند دهه زمان داشته باشیم، می‌توانیم یک فضاپیما را به سمت سیارک بفرستیم تا کنارش پرواز کند و با اعمال فشار کششی، مسیر آن را منحرف نماید.

چنانچه از نظر زمانی در تنگنا باشیم، می‌توانیم برای تغییر مسیر یک سیارک مرگبار چند فضاپیما را به آن بکوبیم؛ یا یک سلاح هسته‌ای را در نزدیکی آن منفجر کنیم. این باعث می‌شود که بخشی از سنگ فضایی پودر شده و ابعادش کوچک شود؛ در نتیجه خود به خود مسیرش تغییر پیدا خواهد کرد. همچنین موج انفجار نیز در تغییر مسیر سیارک تاثیرگذار خواهد بود.

نای روی راهکار لیزر بیز (Laser Bees) هم دست گذاشت که شامل فرستادن گروهی از فضاپیماهای کوچک به سمت یک سیارک بلقوه خطرناک می شود. طبق این استراتژی، هر یک از فضاپیماها پرتو لیزر را روی نقطه مشخصی از سیارک می افکنند تا مواد تشکیل دهنده ی آن، بخار شده و فوران کند. این فوران ماده، مانند یک موتور پیشرانه عمل کرده و سنگ فضایی را به مسیر دیگری هدایت خواهد کرد.

در جریان این کنفرانس، گرین به این نکته هم اشاره داشت که ما می توانیم چیزهای زیادی از سیارک ها بیاموزیم؛ چرا که آن ها نقش کپسول زمان را دارند و اسراری از آغاز شکل گیری منظومه شمسی را در خود جای داده اند. همچنین سنگ های غنی از کربن، می توانند نحوه ی پیدایش حیات در سیاره ما را بیش از پیش قابل درک کنند. حتی شاید بتوان از منابع موجود روی سیارک ها، برای انجام مأموریت های فضایی بهره گرفت.

اما گرین نیز با نای موافق است و خطر برخورد این تخته سنگ های فضایی را به زمین، جدی می داند. به گفته ی او:

مساله وقوع یا عدم وقوع نیست؛ بلکه این است که چنین فاجعه ای چه زمانی به سراغ ما خواهد آمد./گجت نیوز